

Izhaja

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“ v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inzerate se plačuje po 20 h od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXIV.

Celovec, 30. julija 1915.

Št. 52.

Pred obleganjem Varšave.

Boji na ruskem Poljskem se razvijajo normalno, po načrtu. Nemška armada se vedno bolj bliža Varšavi od severa in zapada. In ko bo obroč okoli Varšave popoln, bo pomenilo to važen dogodek v razvoju sedanje velikanske, morda odločilne bitke. Varšava je največja in morda tudi najboljša ruska trdnjava; zato ni verjetno, da bi jo Rusi pustili brez posadke. Tem verjetnejše je, da jo bodo trdovratno branili, ker bi Rusija s padcem Varšave pri nevtralnih državah izgubila zadnji vojaški ugled, ki ga še uživa kot vojaška velemoč.

Ruske glavne sile stoje na črti Ivangorod-Cholm, kjer skušajo prodiranje zvezne armade ustaviti in se tako izogniti, da ne bi bili od severa in juga obkoljeni.

Na severni črti ob reki Narew imajo manj moči, zato je pa ta črta precej gosto nasejana z utrdbami. Toda Nemci so to utrbeno črto že na par krajih prodrli. Armadi generala Scholza in Gallwitza ste prekoračili reko Narew tudi že med trdnjavama Ostrolenka in Lomža. Južno od Ostrolenke nahajajoče se nemške čete prodirajo ob Narwi proti Bugu, ki se pri Nowo-Georgiewsku izliva v Vislo.

Poročilo nemškega glavnega stana od 26. julija pravi:

Protí severni in zapadni črti vrste trdnjav pri Nowo-Georgiewsku in Varšavi se obkoljevalne čete vedno bolj bližajo.

Na črti Ivangorod-Cholm se Rusi hudo upirajo. Vendar so se naše čete od jugozapada že približale trdnjavi Ivangorod in predutربة že obstreljujejo. Severno od črte Wojlawice (južno od Cholma) Rubieszow (ob Bugu) so nemške čete zadnje dni potisnile sovražnika daleč naprej. Dne 25. julija so tam ujele 11 oficirjev in 1457 mož in zaplenile 11 strojnih pušk.

Na vzhodu ščitijo črto Lublin-Cholm zelo uspešno avstrijske čete, ki so močan ruski sunek

ob Bugu v smeri proti Sokalu vzdržale in ga odbile. Južno od Sokala so zavzele neko važno postojanko in pri tem zajele 3000 mož in zaplenile dve strojni puški. Pričakovati je zelo hudih bojev.

Hindenburg v Kurlandiji.

Iz Stockholma poročajo: Vojaški kritiki sodijo, da imajo Hindenburgove operacije v Kurlandiji namen, priti mimo Vilne ruski glavni armadi za hrbet in jo tako popolnoma zajeti. Rusi so preveč obkoljeni, da bi se mogli takega poraza ubraniti.

Definitivna zmaga nad sovražniki je le vprašanje časa.

Iz Berna poročajo: Major Tanner, švicarski vojni poročevalec v avstrijskem glavnem stanu, piše v „Baseler Nachrichten“: Kdor je videl dogodke, ki so se razvili na severnem bojišču od 2. maja sem, ta ne more več dvomiti, da je Rusija poražena in da bodeta obračunala zaveznika še z raznimi drugimi nasprotniki na tak način, kakoršnega zgodovina še ni poznala. Stvar je le vprašanje časa.

Rusko uradno poročilo.

Iz vojnega tiskovnega urada se poroča o ruskem generalštabnem poročilu:

24. julija. Južno Mitave ni nič važnih bojev. V noči 22. t. m. smo pri vasi Ses na cesti v Tukum ujeli oddelek kolesarjev in pri vasi Krunki oficirsko patroljo. Sovražnik je zasedel vas Janiški in se trudi, da bi prodril v južnovzhodni smeri. Vzhodno Rosinije se je sovražnik približal reki Kuva. Ob Narevu so Nemci, podpirani od mogočnega artiljerijskega ognja, nadaljevali 22. julija svoje vztrajne napade na mostovno pročelje pri Rožanu. Na levem bregu Visle je sovražnik napravil tisti dan juriš na predutربة Ivangoroda na fronti Wolka-Dahinska-Gnieševo. Ko je bil na enem mestu že predril žične ograje,

smo ga s protinapadom z velikimi izgubami zopet ven vrgli. Med Vislo in Bugom se boj nadaljuje. Središče sovražnih armad, obstoječe iz nemških divizij, je imelo pri napadu na fronto Chmiel-Piasky-Snehodol-Klesiki-Wioslawice-Grubešów velike izgube. Dne 22. zjutraj je sovražnik na levem bregu Wieprza v smeri na vas Rezowiec, kjer prejšnji večer ni dosegel nobenega uspeha, ustavil svoje napade, dočim se je na fronti Majdan-Ostrowsky-Wioslawice-Uhano velikim nemškim četam začetkoma posrečilo, se polastiti naših nasipov in celo v velikih množinah prodreti proti severu. Pri protinapadu smo zavojevali 6 topov in napravili 500 ujetnikov. Blizu Grubešova se je sovražniku posrečilo prodreti 22. t. m. proti severu. Ob Bugu, pri vasi Dzary, so naše čete vrgle sovražnika čez reko nazaj. Pri Sokalu je bil ljut protinapad. Ko so naše čete v noči 22. julija zasedle nekaj sovražnih strelskih jarkov, so zjutraj sovražnika energično potiskale proti mestu Sokalu samemu. Blizu vasi Poturzice je zbral sovražnik znatne sile za protinapad in se je polastil posamičnih delov te vasi, a po uličnem boju smo vas nazaj dobili. Med ujetniki, ki smo jih tod napravili, so bili tudi ostanki 10. avstrijskega lovskega bataljona z njihovim majorjem. Močne sovražne rezerve, ki so prodirale z višin pri vasi Zavišina in imele vsled našega artiljerijskega ognja strašne izgube, niso mogle priti čez dolino Buga in vsled tega niso mogle pomagati od nas napadenim sovražnim četam. Boj se nadaljuje. Tekom dne 21. julija je sovražnik napadel vas Dobrotvor in se enega dela vasi polastil, pa je bil še tisti večer iz vasi potisnjen in je pustil nekaj sto ujetnikov v naših rokah. Na drugih delih naše fronte ni prememb.

Boji ob Soči.

Boji ob Soči so ljuti in krvavi. Italijanske izgube morajo biti naravnost velikanske. Boji za

Podlistek.

Miloščina.

Povest, poljski spisal Valerij Lozinski. (Prevel Podravski.)

Človek se opravičuje na vse mogoče načine pred lastno vestjo, kadar ne napravi česa tako, kakor bi moral biti. Toda ko bi samo nekoliko bolje razgledal po tem božjem svetu, laže bi se prepričal, da ko bi le volja bila dobra in poštena, pa človeku ni težje delati dobro nego slabo.

Nesreča samo, da človeka na slabo navaja zmerom nekakšna skušnjava, nekak samoljubni dobiček, dobra dela pa izvablja zgolj glas vesti in spomin na zapovedi božje.

O tem se je prepričal stari Vasil Tandura iz Ubilovice. Bil je dvakrat izvoljen županom, in več let občinski svetovalec, nadzornik grajščakovskega skednja, ter je s svojim posestvom in premoženjem prekašal vse vaščane.

Pošten in delaven je preživel dolga leta in Bog ga je pri vsem obilno blagoslovil. Najstarejši sin mu je pomagal delati doma ter je pripeljal v hišo sinah, dve hčerki sta se omožili s premožnimi sinovi gospodarjev ter imeli vsega v izobilju.

Nekoč je tudi stari Vasil Pandura se po težkem delu močno zamislil in dejal sam sebi: „Močni Bog! Čemu se jaz toliko trudim in peham? Že imam sedmi križ na hrbtu, moči mi pešajo, človek se že prigiblje k tlom, tu pa je, hvala Bogu, si moči nekoliko odpočiti ter se vdati povsem hvali in službi božji!“

Torej ko je jel tako premišlevati, pa je, ne povedavši nikomur ničesar, poslal takoj drugi dan po pisarja in občinske može, pripeljal svoja zeta, sina in sinabo, končno pa še sorodnike in znance ter jim dejal tako-le:

„Starost ni radost, moji dragi. Ko bi človek tudi hotel opehariti samega sebe, sprevidi vendar, da tega ne premore, da ni več sposoben za težko delo ter nima moči, da bi prebil velike nesreče. Zaman se upira; mora napraviti prostor mlajšim in krepkejšim. Z božjo pomočjo se mi je posrečilo nabrati na pošten način nekoliko darov božjih, pa jih hočem razdeliti med otroke, naj vzamejo vse, mene pa do smrti rede iz miloščine.“

In kakor je rekel, tako je tudi storil.

Ni se zmenil za noben nasvet. Posestvo, hišo in vse gospodarstvo je dal zapisati na sina, hčerkama je oddal ostalo dedščino in prostovoljno iznebil se vsega, je nameraval konec svojega življenja prebiti mirno od miloščine, ki mu jo bodo dajali z doto bogato obdarovani otroci.

In nekaj tednov ter celo par mesecev je prebil starec še nekako srečno, da niti ni zazabil, da ni več gospodar, marveč prevžitkar. Bil je po vrsti sedaj pri enem, pa zopet pri drugem in tako bi imelo trajati do same smrti.

Toda gorje! Nesreča ne pride na svetu, kakor bi se komu poljubilo, marveč kakor Bog zapove. Nakrat, da se tega niti ni prav zavedal, jelo se je staremu Vasilu goditi drugače.

Otroci so se polagoma privadili gospodarstva na lastno roko in čimdalje manj čudno se jim

je zdelo, da stari ne gospodari več, marveč je v hiši le prevžitkar.

Toda to bi bilo še le pol bede, toda na svetu vlada izkušena resnica, da nesreča ne pride sama, marveč da vsikdar še drugo ali tretjo vleče za seboj.

Obe hčerki sta imeli stare svake in prav pravijo, da pred hudo svakinjo celo zlod pobere šila in kopita ter pobegne.

Svekrvi sta jeli polagoma ga pikati in mu čimdalje bolj pogostoma metati v oči očitanje, da ga morata imeti brezplačno na hrani. In starcu je bilo življenje težavneje od dneva do dneva, in huda otožnost mu je jela slično črvu glodati srce.

In prišlo je do tega, da je moral starec prenašati čimdalje večje nezgode. Dokaj huje ga je tudi mučila nehvaleznost ljudi in ista še stokrat bolj kruto radi tega, ker je prihajala od lastnih otrok. Ker navzlic temu, da so ga sin in hčeri še spoštovali, bilo je vendar lahko spoznati, da postajajo čimdalje bolj hladni do njega.

Vse to je napolnjevalo starca z bridko žalostjo, ker se je trpljenje valilo nanj od vseh strani.

Jel je prihajati do prepričanja, da odkar je dal gospodarstvo iz rok, nima več takšnega ugleda v občini kot nekdanj. Dasiravno je bil ob svojem času dvakrat župan, vendar mu niso zaupali, da bi sodili razne zadeve, niti ga v občinskih zadevah niso vprašali za svet.

Da, celo, ko je poslednjo nedeljo stopil na volišče novega župana, rekel mu je stari Pavel Curek, ki je imel že davno piko nanj, naravnost v oči:

Doberdobsko planoto in za Kalvarijo pri Gorici so pa bili na celi tej fronti najhujši. Naše uradno poročilo z dne 27. julija pravi: Pod varstvom artiljerijskega ognja, ki so ga včeraj otvorili Italijani, so zopet z večjo močjo napadli Doberdobsko planoto. Naskok se je izjalovil z večjimi izgubami kot prej kdaj. Po hudih bojih iz bližine so ostale naše čete tudi ta deveti dan bitke v popolni posesti svojih starih bojnih postojank ob robu planote.

O bojih pri Gorici pa poroča neki vojak z dne 20. julija:

Hvala Bogu, da kljub strašnemu artiljerijskemu ognju nimamo velikih izgub. Zaupamo v Boga in srečo našega orožja, da bo zmaga naša!

Na bojnem ozemlju gore Krn je dne 25. julija popoldne došlo do boja mož proti možu. Naši so Lahe s kamenjem odbili. Umikajoči Italijani so imeli vsled našega topovskega boja hude izgube. Eden naših letalcev je vrgel nad Verono nekaj bomb.

Na drugih delih primorske bojne črte, potem na tirolski in koroški meji se ni nič bistveno važnega dogodilo.

Italijansko vojno poročilo.

Rim, 24. julija. Vojno poročilo dne 23. julija: Bitka na celi bojni črti ob Soči se nadaljuje. Naše orožje vedno bolj uspeva. V ozemlju Krna so pričele planinske čete prodirati ob strmih vrhu Lučnice. Sovražnik se jim je krepko upiral, a našim se je posrečilo, da so mu vzeli nekaj prednjih točk, ko so mu zadale težke izgube in jih nekaj sto ujele. Na bojni črti Plave—Gorica trajajo naši počasni napredki dalje; zavzeli smo nadaljne strelske jarke. Zaplenjen je bil en top za metanje bomb, ena strojna puška, puške, strelivo in drug bojni material. Na Krasu je sovražnik ponoči na 22. julija velikokrat napadel. Drugo jutro je strašno ojačen, ko je z ognjem svoje artiljerije vse temeljito pripravil, izvedel napad osobito na naše levo krilo. Naše čete prve vrste so mogle, dasi so po prejšnjem dolgem boju veliko trpele, vsled uspešne pomoči naše artiljerije vzdržati in zadržati ljut napad. Ker so vedno dohajala nova ojačenja, so mogle izvesti krepak protinapad, ki se je končal za sovražnika s pravo deruto. Medtem ko je artiljerija z natančnim in hitrim streljanjem kosila sovražne kolone, jim je sledila pehota za petami in jim je ujela z obhodnim manevrom 1500 mož, med njimi 76 častnikov. S trupli pokrito bojišče priča o izredno velikih izgubah sovražnika. Cadorna.

Raznoterosti iz vojne.

Obstreljevanje vzhodne italijanske obali.

Milan, 27. julija. „Avanti“ iznova povdarja korajžo avstro-ogrsko mornarice, ki jo je dokazala z zopetnim obstreljevanjem italijanskega vzhodnega obrežja. Nasprotna mornarica da je zopet dokazala, da precej nadkriljuje po številu

„Kaj pa delaš tukaj med nami gospodarji, ko si le prevzitkar pri svojem sinu?“

To je starega Vasila hudo zabolelo, da so se mu kar stolve prikazale v obeh.

Ne rekši besede, je zapustil krčmo, premišljeval nekaj časa na poti, nato pa je globoko vzdihnil ter krenil na stezico, ki je držala proti grajščini.

Starec bi se bil rad nekemu pritožil, se s kom posvetoval, in kdo bi bil za to primernejši, kdo boljši, nego gospod grajščak?

Resnica, da takrat že več mesecev ni bilo robote, toda Vasilu je bilo znano, da je grajščak oče in varuh občine in da mu nihče bolje ne svetuje od njega.

Grajščak Ubilovič je bil eden izmed teh pravih poljskih gospodov, ki v kmetu niso videli podložnika, marveč sebi vdanega otroka.

K njemu se je torej podal Vasil Tandura v hudi svoji stiski. Kar razjokal se je starec, ko se je zgrudil dobremu gospodu k nogam ter mu jel praviti svojo nezgodo, kako si je hotel na stare dni nekoliko odpočiti, med tem pa si je nakopal zgolj tugo in bolelost.

„Tu ne pojde toliko za me, velmožni gospod,“ je dodal; „bojim se samo, da nehvaležnost mojih otrok še ne bi segla dalje, in takrat bi jih utegnili doleteti pravična kazen božja, kar pa bi me bolelo še huje.“

Grajščak je poslušal starega Vasila do konca ter se končno globoko zamislil.

Nakrat pa je dvignil glavo, se veselo nasmehnil in potrkvavi starega po rami, je dejal s tolažljivim glasom:

precej močnejšo italijansko mornarico. Ta da se je že naučila takega respekta pred avstro-ogrsko armado, da se dozdevno že sploh ne upa več v Adrijo. Obžalovati da je veliko škoda, ki so jo napravile sovražne ladje.

Novi vpoklici v Italiji.

Bazel, 27. julija. „Corriere della Sera“ poroča, da bo specialna pehota bersaljerijev in alpincev letnikov 1884 do 1888 na 31. julija vpoklicana, kar bo dalo kakih 50.000 mož rezerve. Po poročilu „Avantija“ bo vpoklicana tudi neizvežbana črna vojska letnikov 1884 do 1886 na 31. julija.

Resnica budi zaupanje.

Berolin. „Lokalanzeiger“ poroča: Nemški generalni štab je naprosil 21. t. m. vse nemško časopisje v zadevi, ki dokazuje, kako ljubijo resnico v Nemčiji. Dozdaj je smelo časopisje objavljati po prosti volji poročila sovražnih generalnih štabov, česar sovražno časopisje ne sme. 21. t. m. je pa nemški generalni štab naprosil časopisje, naj se ne poslužuje vedno le te pravice, marveč naj objavlja sovražna poročila neskrajšana, da se ne bo moglo misliti, češ, da hočemo kaj tajiti ali prikrivati. Nemški narod ima pravico, da izve vse in je zrel dovolj za vse.

Ne Trst, ampak Dunaj in Ogrska so njihov cilj.

Korespondenca „Rundschau“ poroča iz Genfa: „Temps“ srdito pripominja, da so italijanska oficijelna poročila postala vedno bolj lakonična. Avstro-ogrsko čete so se močno utrdile, kakor je razvidno iz poročil, vsled česar se vrši italijanski pohod le počasi. Ker pa Italijani ne stremijo po tem, da dosežejo Trst, marveč s Srbi Ogrsko in Dunaj, se mora to ustavljanje še takoj početkom vojne posebno v poštev jemati.

Pred Varšavo.

Krakov, 26. julija. „Nova Reforma“ poroča iz Petrograda: Vse banke v Varšavi so se preselile v Moskvo, vse varšavske utrdbe so podminirane. Iz vseh večjih mest v državi se poroča o revolucionarnem gibanju, razpoloženje v državi je slabo.

Kristijanija, 26. julija. „Morgenbladet“ izve, da bodo Rusi kmalu prisiljeni, opustiti Varšavo, če se hočejo obvarovati katastrofe; politična posledica padca Varšave bo za izid cele vojne merodajnega pomena.

Bošnjaki — junaki.

Iz vojnega časnikarskega stana poročajo: Naknadno izvemo o sijajnem bojnem činu nekega bosanskega pehotnega oddelka v bojih, ki so se odigrali koncem junija pri Plaveh. Dne 27. junija, ob 10. uri ponoči, so navalili Italijani z močnejšimi silami na višino 383, ki je bila zasedena od 3. bataljona 2. bos.-herceg. pešpolka. Bataljon je odgovoril na ta napad z zmernim streljanjem. Ko so se približali Italijani s klici: „Avanti Savoia!“ našim žičnim oviram, je naš bataljon prenehal streljati kakor na povelje. Močno so zaorili klici: „Živela Avstrija!“ in strašna toča ročnih granat ter intenziven brzostrelni ogenj naših Bošnjakov je pognal Italijane v beg. Vso

„Ej, ne bodi si v skrbeh, starec, človeška narava je že tako nesrečna, da je pogostoma treba nekakega sredstva, da jo privedeš na pravo pot. Pojdi v mojo pisarno, izpiješ čašico dobre žganjice, pa se kaj pomeniva o starih časih in nemara ti svetujem kaj za tvojo nesrečo.“

Vasil Tandura se je prijaznemu gospodu znovič priklonil in šel je za njim, kakor mu je rekel.

In še dolgo je govoril z dobrim grajščakom, ker šele čez eno uro se je vrnil domov in zdelo se mu je, da je navidezno pomlajen za deset let, tako je bil svež in potolažen. Nasmehnil se je sam sebi in ko se je približal k vasi, je zaklical polglasno:

„Istina, to je dober gospod, to je pravi oče občine. Kdo drugi bi mi tako modro svetoval in me tako prijazno potolažil v nesreči?“

In ko je prišel domov, pozval je takoj proti večeru sina in zeta s hčerama pa še nekaj sosedov in župana ter dva občinska svetovalca.

Ko so bili že vsi zbrani, poslal je starec na grajščakov račun po pol bokala žganjice, na to se je vsedel med nje in se ozval naslednje:

„Znano vam je, da vse svoje življenje nisem pasel lenobe in da je Bog moje delo blagoslovil. Sedaj pa sem opušal, toda dasiravno ne dosti, nekaj gotovine sem si vendar le prihranil.“

„Gotovine?“ ponove vsi začudeni. Ena svakinja je pri tem široko odprla usta, druga je tudi morala kašljati, tako so ji silile sline na jezik.

Vasil Tandura se je lahko nasmehnil in nadaljeval:

(Konec prihodnjic.)

noč in ves naslednji dan ni bilo slišati ničesar, kakor stokanje in videli smo, kako so Italijani odnašali mnogo ranjencev. — „Grazer Tagblatt“ objavlja sledečo vojnoposžno dopisnico z italijanskega bojišča: „V petek, dne 18. junija, se je vršil tu spopad, kakršne nahajamo le v stari zgodovini. Bili smo se s puškami, lopatami, železnimi drogovi, noži, da celo grizli z zobmi. Italijani so naskočili neki most, ki smo ga branili. Morda bi nas bili spričo naše velike manjšine premagali; tedaj pa jih je od strani prijel oddelek bosanskih delavcev, ki so z lopatami vse pobili, kar je še ostalo živih sovražnikov. Pogled je strašen. Več nego 800 mrtvih Italijanov je pokrivalo bojišče. Vsak dan dva do trikrat grem na fronto in se pri tem na lastne oči prepričam o velikem številu mrtvih, ki jih izgubljajo Italijani. Nemogoče jih je pokopati, ker se ne more k njim.“

Garibaldijeva zlata sablja utonila.

Berolin. (K. u.) „Berliner Tageblatt“ poroča: S križarko „Giuseppe Garibaldi“ je utonila tudi tista zlata Garibaldijeva sablja, ki so mu jo svoj čas darovali njegovi ameriški in angleški občudovalci.

Stotnik s cigareto v ustih.

Lugano. „Nuovo Giornale“ poroča iz bojev za Podgoro tole: Boj dne 18. julija je trajal do poznega večera. Neki stotniki se je končno posrečilo, utrditi se prav blizu sovražnega okopa in tudi zakopali so se. Prosilo se je za premirje, da poberejo ranjence. To se je dovolilo. Nekega italijanskega polkovnega zdravnika je pri tej priliki avstro-ogrski poveljnik sprejel viteško in ga pogostil s šampancem. Visoki oficir je hvalil pogum italijanskih čet in visil zdravnika, naj pozdravi v njegovem imenu posebno onega stotnika, ki je s cigareto v ustih vodil svojo kompanijo štirikrat k naskoku in je vendar ostal nepoškodovan.

Italijanska komisija v Parizu.

Curih, 26. julija. Komisija višjih italijanskih častnikov je došla v Pariz, da bo študirala organizacijo francoskega armadnega avtomobilstva. Komisija si bo ogledala vse francoske avtomobilne tovarne in delavnice za popravila, potem organizacijo transporta živil in čet in sanitetne službe.

Kraljica Jelena.

Lugano, 26. julija. Časniki poročajo, da je kraljica Jelena obiskala v Bologni ranjence v bolnišnicah in se je ob bolniški postelji dveh avstrijskih ranjencev posebno ljubeznivo izkazala. Na povratku v hotel so ji priredili viharne ovacije.

Italijanske izgube v Tripolisu.

Carigrad, 26. julija. Iz Tripolisa se poroča, da so prvi borilci svete vojne že 3000 Italijanov od stražnih čet ubili. Italijani se držijo le še ob obrežju.

Ruska ojačenja.

Haag, 25. julija. „Daily News“ poročajo iz Petrograda, da iz Petrograda in Moskve neprestano odhajajo ojačenja v Bjelostok, Brest—Litovsk in v smeri vzhodno od Ivangoroda k ruski bojni črti. Domneva se, da je bilo rusko krilo v tem odseku fronte za najmanj 120.000 mož ojačeno, da bi doseglo bolj uspešne boje pri Cholmu.

Ruse skrbi žetev.

Berolin, 27. julija. „Voss. Ztg.“ poroča iz Petrograda: Varšavski guverner je ravnokar izdal povelje, da mora na vsak način v treh dneh spravljena biti vsa žetev. Pri Blonje stoječi armadni oddelki so dobili povelje, da žetev, ki bi ne bila v treh dneh spravljena, zažgo.

Angleška prizadevanja.

Curih, 26. julija. Angleška je poslala posebno komisijo v Bukarešt in Sofijo, da obravnava dardanelsko vprašanje.

Priprava za zimsko vojno.

Berolin. (K. ur.) Armadna uprava poroča, da je za morebitno zimsko vojno že sedaj dovolj tople spodnje obleke, zlasti rokavic in toplih avb.

Črnogorci zapuste Skader?

Sofija. General Kaulbars je odpotoval k črnogorskemu kralju z nalogom, da naj mu razloži, da treba Skader nemudoma zapustiti, ker to zahteva od trozveze Italija.

Steckenpferd- lilijnomlečnato milo

slej ko prej neutržno za racionalno oskrbo polti in lepote. Vsakdanja priznalna pisma. Po 1 K se dobiva povsod.

Uspehi naših malih topov.

J. Schumach, doma iz št. Ruperta pri Velikovu, piše s severnega bojišča:

Pozdravljam te, dragi „Mir“, kakor vse njegove naročnike in čitatelje. Gotovo ste že kaj slišali in čitali o naših majhnih poljskih topovih; danes 25. junija pa se oglasimo enkrat tudi mi, nova baterija metalcev min, „Minenwerfer“. Ta baterija je ustanovljena že od meseca januarja sem. Že tedaj je imela lepe uspehe, samo da se o tem nismo mogli tako dobro prepričati kakor na 19. junija, ob 12. uri ponoči. Naši topovi so majhni. Mina, ki se položi v cev, ima pa silno moč, da je grozno pogledati, ko pade in se vžge. Temu na novo izumljenemu topu so prideleni fantje in možje polkov lovskega bataljona in tudi topničarji.

Nastavimo se po globokih izkopanih jamah. Marsikdo si pride ogledat metača min. Tudi smo v večji nevarnosti kakor drugi topničarji, ker naši topovi ne nesejo tako daleč in moramo biti torej bliže sovražniku. Že takrat je debelo in preplašeno gledal Rus iz svojih jarkov, ko smo mu prvič poslali svoje mine. Dne 19. junija, zvečer ob 12. uri, so nas hoteli Rusi napasti v naših okopih. Dve njihovi stotnji ste se priplazili po trebuha do naše dobro spletene žične ograje, da bi predrli, kar pa ni bilo tako hitro mogoče. Zaklicali so enoglasno „hura!“ Takoj se oglasi naš metalcev min, pa tudi strelji iz pušk. Oddali smo samo po devet strelcov. Ko je bil dan, smo videli težko ranjene in mrtve Ruse, zdravih se je vrnilo le malo število. Ranjenci so imeli hude rane, mrtvi so ležali pri ograji kar brez glav in udov.

Pri tem topu so stali vodja M. Seebacher, L. Kavčič, J. Klajnšek, J. Gačnik, J. Narat, J. Žorš, in z vozom A. Košar. Nobenemu našemu v bližini se ni kaj hudega pripetilo, ker smo imeli globoke okope. Naš vrli poročnik je pohvalil te pridne vojake, ki so tako dobro delali. Tudi nas je tako veselilo, da smo se smejali rekoč: Zdaj pa pridi, Rus, s škarjami in dolgimi sulicami, da boš predril našo ograjo, ker nam še ne bodo tako hitro pošle mine.

Tako smo sedaj pri našem pešpolku na slavnem glasu, ker vsakdo pravi: „To so fantje, metalci min!“ Živimo tako, kakor je pač navada v vojski, včasih srednje, včasih pa seveda tudi presneto slabo. Toda korajžno srce imamo zmiraj, tudi kadar stradamo. Večkrat si tudi katero zapojemo, veselo ali pa žalostno, kakršni so ravno časi. Najbolj nas tolažijo naši stariši, žene in otroci, bratje in sestre, ki se jih v duhu spominjamo. Ob sklepu pisma vam pošiljamo veliko pozdravov, posebno pa tebi, prelepa št. rupertska župnija, podpisani: Miecislav Laskowski, Alfred Wilczynski, J. Schumach,

Anton Merc in več drugih iz tistega kraja, kjer se zemlja s krvjo napaja. Tudi svojo pesem smo si zbrali, ki se glasi:

Pesem fantov — metalcev min.

(Zložil J. Schumach.)

Močnejših fantov tukaj ni kot pri „Minenwerfer-Batterie“. Po beli cesti marširajo in dolge marše delajo. Za dom: juhé! Veselo je naše srce.

Ko tja pod klanček pridemo, sovražnika zagledamo; sovražnik se nazaj poda metalcem min korajžo da. Za dom: juhé! Veselo je naše srce.

Ko v zemljo se zakopamo, sovražnika tam čakamo. Pa pride tiho proti nam, iz zemlje mina — stok pa tam! Za dom: juhé! Veselo je naše srce.

Oj domovina, travnik lep, po njej koraka kmetič spet; slovenska kri pač ne pusti, da ne bi hrabro zmagali. Za dom: juhé! Veselo je naše srce.

Dnevne vesti.

1. avgust za cesarsko slavnost vojakov na bojišču. Č. kr. deželni predsednik dr. Karl grof zu Lodron-Laterano, deželni glavar Leopold baron pl. Aichelburg-Labia, župan dr. Gustav vitez pl. Metnitz in knez in škof krški dr. Adam Heftner so izdali oklic za nabiranje darov, ki se bodo razdelili med čete, ki branijo državno mejo na južnem bojišču proti zavrtnemu sovražniku, in med hrabre domače čete, naj se bojujejo kjerkoli. V ta namen se bo 1. avgusta javno po

mestnih ulicah nabiralo in se bodo v ta namen prodajale spominske karte.

G. župnik Anton Stres na Jezerskem, o katerem smo že poročali, da je zbolel, se priporoča v molitev.

G. msgnr. Val. Podgore je obolel na vnetju slepiča in je bil v pondeljek, 26. t. m., operiran.

Fotografiranje na Koroškem. Č. kr. deželna vlada je z ozirom na vojno stanje zaenkrat prepovedala fotografiranje na Koroškem na ozemlju južno od Drave in zapadno od ljubeljskega potoka. Od te prepovedi je izvzeto izvrševanje fotografske obrti v od oblasti nakazanih obrtnih delavnicah. Prestopki te prepovedi se kaznujejo po odredbi z dne 30. septembra 1857 drž. zak. št. 198.

Poštni zavoji za ujetnike v Srbiji. Uradno se razglasa, da je sedaj dovoljeno pošiljati poštno pakete na avstrijske vojne ujetnike v Srbiji. Rabljenega perila in rabljene obleke pa v teh paketih ne sme biti.

Grah, leča, fižol — zasežen. Čisto neupravičeno draženje v stročju lanske letine je napotilo vlado, da tudi te obvaruje pred špekulacijo in jih postavi v krog onih živil, katerih promet in poraba je postavljena pod državno nadzorstvo. Skupno ministrstvo je vsa določila glede žita na splošno raztegnilo tudi na grah, lečo in fižol vseh vrst, v kolikor se ne porabijo kot zelenjava, da tako prepreči vse enostransko razpolaganje z domačimi zalogami tega blaga, s čimer bi bilo odvzeto splošni porabi in izročeno draženju. Zato so v trenutku ločitve od ozemlja vsi ti pridelki letošnje letine zaseženi, s 1. avgustom pa tudi stare zaloge. Dokler ne pride kaka nova odredba glede porabe, smejo posestniki sadežev v stročju te v poljubni množini rabiti za prehrano svojcev in za seme. Trgovci, ki imajo še stare zaloge, smejo vkljub zaseženju tako blago do nadaljnjega prodajati. Preko tega pa je vsak promet in podelovanje prepovedano in se smejo ti pridelki prodajati samo vojništvu in prometnemu zavodu.

Laška strahovlada v „neodrešenih deželah“. „Polit. Korr.“ razpravlja v daljšem članku o početu Italijanov v tistih pokrajinah, ki so jim obljubili „osvobojenje“ in prihaja do zaključka, da so Italijani uveljavili pravo strahovlado. V italijanskih listih zavzemajo precej prostora poročila o usmrčenjih Avstrijcev. V Korminu, v Gradežu, v furlanskem Trziču in v Kobaridu je bilo mnogo ljudi ustreljenih, zlasti v zadnjeimovanem kraju je moralo prebivalstvo mnogo hudega pretrpeti. Povsod so si Italijani vzeli Ruse za vzgled, delajo prebivalstvu silo in odpeljujejo žene in otroke kot tale. Najbolj žalostne vesti so prišle iz krajev Lorenzo di Mossa, Kopriva in Ločnik. Nič boljše se ne godi Italijanom na Tirolskem. V Boogu so zaprli Italijani mnogo rodbin in aktivnih državnih uradnikov; imenike teh oseb so kar s seboj prinesli. V Aviji pri Ali Kantini so Italijani nekega trgovca ustrelili, vas Kassoto pa popolnoma oropali. Za koncentracijske tabore izbirajo Italijani najbolj nezdrave kraje. Zlasti je tak kraj Coleo d' Aranci na Siciliji. V Alessandrijo odvedena baronica Czerny iz Gorice je tam zblaznela in so jo morali spraviti v blaznico.

Lahi ustrelili duhovnika. „Giornale d' Italia“ javlja, da je bil neki duhovnik iz Trziča (Monfalcone) ustreljen baje zavoljo vohunstva.

Sedem bratov v vojni. V rezervni bolnišnici v Kranju leži 17 let stari bosanski prostovoljec, ki je bil v ozemlju Krna težko ranjen. Oglasil se je za vojno, ko so bili njegovi šesti starejši bratje že vsi pri vojaki. Pet izmed bratov je padlo, dva sta težko ranjena.

Šmarjeta pri Velikovu. (Veliko veselje) je napravila mala dopisnica vojaka Franca Vedenik p. d. Drukarjevega njegovi postarni materi in vsem prijateljem. Piše, da je ujet v mestu Skotovo, v guberniji Vladivostok (blizu Japonskega). Je zdrav in pozdravlja mater in vse znance. Odkar se je meseca avgusta odpeljal na bojišče, ni bilo od njega več glasu. Vse ga je smatralo že za rajnega. Upajmo torej, da se še povrne in bo zopet pel na cerkvenem koru kot prej. — V ruskem ujetništvu so iz naše župnije še nadalje: Valentin Lienhart p. d. Parnizev, Feliks Leitner p. d. Jelenov in Franc Wutti p. d. Kresov. Vsi ti že od lanske jeseni. Potem v Premyslu ujeti Rajmund Haimburger in še France Brieznik, ki je bil ujet koncem marca. Najbrž se nahajata v ujetništvu še Tomaž Izak p. d. Pintar in France Jelen p. d. Kušarjev, ki sta bila pogrešana, pa o njih še ni točnega poročila. Od pridnega hlapca Jožefa Jesse p. d. Rusovega je prišlo poročilo, da je dobil strel v glavo, pa se tudi še za gotovo ne ve, kako je z njim. Nobelega glasu ni še od lanskega leta od cestarja Kristijana Lušin, Kristijana Slate p. d. Kristofovega, Antona Majrič iz Trušenj, Albina Riepl, Kajšlarjevega in Franceja Oswald. — Padli pa

so junaške smrti za domovino Janez Napečnik iz Trušenj, Primož Modre p. d. Jurnov in Anton Maher p. d. Grahornov. Dobrotljivi Bog varuj naše vojake!

Št. Rupert pri Velikovu. (Junak umrl.) V naši „Narodni šoli“, katere velika telovadnica zdaj za časa vojske služi kot vojaška rezervna bolnišnica, je dne 15. t. m. preminul vojak Jožef Starc, najstarejši sin ugledne kmečke hiše iz Mokrij pri Dobrlivasi, katera je poslala štiri sinove v sedanjo strašno vojsko. Od teh je bil sin Valtej po šrapnelu hudo ranjen na nogi in še zdaj ni okreval. Drugi sin Blažej je umrl junaške smrti vsled po krogli dobljenih nevarnih ran na glavi v bolnišnici v Košicah na Ogrskem. Najmlajši sin Jurij je zdaj komaj okreval od hude bolezni; vnela so se mu namreč pljuča ravno, ko bi imel iti na fronto. Pokojni Jožef je že bil od začetka v vojski, obolel je pa vsled hudih naporov in prišel v tukajšnjo našo šolsko rezervno bolnišnico. Pred Veliko nočjo je zopet odšel na severno bojišče, ali naporni marši v zmagovitih mesecih maju in juniju so ga spravili zopet na bolniško posteljo. Vnela se mu je velika žila na nogi, bolezen je postala smrtonевна. Rajni Jožef je iskreno želel, da bi bil prepeljan v domovino. Ta želja se mu je izpolnila. Njegov blagi brat, č. g. Ivan Starc, župnik v Slovenjem Plajberku, ga je z veliko požrtvovalnostjo dne 14. t. m. prepeljal iz Iglave na Moravskem semkaj v našo šolo, kjer je blagi Jožef že drugi dan nato vsled prehude bolezni umrl. Prepeljano je bilo njegovo truplo v rojstni kraj. Tukaj pa smo mu skazali vso, takemu trpinu zaslužno čast. Mrtvaškega spreveda skozi mesto Velikovec se je udeležil visokorodni g. vodja tukajšnjega okraj. glavarstva č. kr. dvorni svetnik pl. Mayrhofer z gosp. č. kr. okrajn. komisarjem Kaklom, poveljništvu tukajšnjih prostovoljnih strelcev, gosp. odbornice Rdečega križa, velikovska požarna bramba, vsi vojaki obeh tukajšnjih rezervnih bolnišnic, pridružila sta se jim celo dva ruska vojna ujetnika, potem č. šolske sestre in mnogo drugih žalostnih gostov. Pokoj njegovi duši! Ugledni družini naše iskreno sožalje!

Duhovne vaje za vč. duhovščino. Duhovnih vaj za vč. gg. duhovnike pri vč. oo. jezuitih v Celovcu od 19. do 23. t. m. se je udeležilo 20 vč. gospodov iz domače knezoškofije. Naslednje duhovne vaje bodo od 9. do 13. avgusta, pozneje od 23.—27. avgusta in od 13. do 17. septembra. Prijave naj se blagovolijo nasloviti na vč. p. Augustina Lamprechta D. J., Celovec, Benediktinerplatz 10.

Kolekovanje prošelj vojnih beguncev. Vloge za potovalno dovoljenje za vojne begunce, ki morajo vsled upravnih odredb bivati na določenem kraju, so kolka proste; ravnotako tudi priloge razen samostojnih listin, če niso tudi kolka proste.

Odlikovanji vojaki. Po nedeljski božji službi je dne 25. julija g. nadštabni zdravnik dr. Müller v telovadnici šole pod Križno goro pripel na prvi trem vojakom srebrno hrabrostno kolajno 2. razreda. Odlikovali so se v obrambi ene naših zapor. Odlikovani so: Karel Kozdera, Franc Brdek in Alojzij Nemeček. Pri lepi slavnosti je imel g. nadštabni zdravnik kratek jednat nagovor, v katerem je opisal junaštvo odlikovancev. Z živio-klici na Njega Veličanstvo se je slavnost končala.

Major Turudija odlikovan. Hrabri in slavni poveljnik dalmatinskih junakov na italijansko-avstrijskem bojišču, major Stanislav Turudija, je odlikovan z vojaškim križcem za zaluge tretje stopnje z vojno dekoracijo.

Requiem za padle vojake. Na dan obletnice vojne napovedi, t. j. 28. julija, je opravil slovesno sv. mašo zadušnico za padle vojake v stolni cerkvi v Celovcu ob veliki esistenci prevzv. gospod knez in škof dr. Heftner, ki se je nalašč v ta namen povrnil v Celovec s počitnic. Navzoči so bili g. deželni predsednik, g. deželni glavar, številno zastopstvo oficirskega kora, zastopniki raznih oblasti in korporacij, lepo število ranjenih vojakov in mnogo vernikov. Črna sv. maša s sledečo absolucijo je bila od kn. šk. ordinarijata za ta dan zapovedana tudi v drugih župnih in samostanskih cerkvah.

Cerkvene vesti. Petdesetletnico duhovništva je obhajal v nedeljo, dne 25. julija, gosp. Janez Schuster, župnik v Svečah. Gospod župnik je bil rojen 25. sušca 1839 v župniji Št. Rupert pri Velikovu in je bil v mašnika posvečen dne 20. julija 1865. Še na mnoga leta! — Na župnijo Grebinj je prezentiran g. župnik naborješki Franc Holec, na župnijo Vetrinj pa gosp. kanonik iz Velikovca Konrad Mente. — V nedeljo, dne 25. julija, je po dolgotrajni bolezni umrl vč. gosp. dr. Franc Feuš, profesor mariborskega bogoslovja. L. 1908 je bil vsled bolezni vpokojen. Svetila mu večna luč! — Dne 21. julija je umrl na legarju vč. g. Anton Ribar, župnik v Planini na Štajerskem. Bil je zelo blag mož vesele nravi

in še na stara leta izboren pevec. Naj počiva v miru!

Ali ste že pridobili „Miru“ - - novega naročnika? - -

Kaj moraš vedeti za potovanje po Koroškem.

Najvažnejše določbe za potovanje v vojnem času po Koroškem so sledeče:

I. Potovanje po železnicah.

1. Na sledečih železniških progah na Koroškem se kakor dosedaj **ne zahteva** poseben izkaz: Celovec—Spodnji Dravograd; Spodnji Dravograd—Reichenfels; Sinčavas—Železna Kapla; Celovec—Št. Vid; Št. Vid—Hüttenberg; Svetnavas—Borovlje; Stari dvor—Mala Glodnica; celovška električna železnica; parobrodna vožnja po Vrbskem jezeru.

2. Na sledečih koroških progah se zahteva **izkaz identitete**: Celovec—Beljak; Beljak—Trg—Št. Vid; Št. Vid—Metnitztal! Celovec—Področica; Špital—Malnica.

Izrecno se poudarja, da v tem slučaju, da se nekateri ob teh progah ležeči kraji nahajajo na § 3 vpisanem ozemlju, izkaz identitete še ne daje pravico stopiti na to ozemlje in je torej za vožnjo preko Podravlje—Baško jezero naprej na Beljak, preko Št. Ruperta na Beljak, preko Psinjevasi na Področico in preko Požarnice na Špital ob Dravi potrebno posebno dovoljenje po odredbinah §§ 3 do 5.

3. Na sledečih železniških progah na Koroškem je potrebno razen izkaza identitete še **posebno dovoljenje** po odredbinah §§ 3 do 5: Beljak—Žabnice; Beljak—Področica; Podkloster—Šmohor; Beljak—Špital—Zg. Dravograd.

II. Potovanje z avtomobili.

Za vožnjo z avtomobili po Koroškem se zahteva poseben dovolilni list za vsakega posameznega potovalca in voznika.

III. Omejitve v splošnem prometu (izvzeto potovanje po železnicah).

1. Promet v celovškem mestu in v ozemlju okrajnih glavarstev celovška okolica všteti Trg, Št. Vid, Velikovec, Volšperk, Špital severno od Drave in Beljak severno od Drave, izvzemši mesto Beljak, **ni na noben način omejen**. V interesu prebivalstva pa je, da si v teh krajih oskrbijo izkazilne listine (najbolje izkaz identitete).

2. Vsake vrste potovanje s prevoznimi sredstvi ali brez njih v ozemlje okrajnih glavarstev Šmohor, Špital južno od Drave, všteti vse mesto Beljak, je dovoljeno le na posebno dovoljenje;

3. za potovanje iz pod točko 2 (§ 3 odredbe) imenovanih okrajev ven kakor tudi

4. za potovanje po notranjosti pod točko 2 imenovanega ozemlja.

IV. Olajšave za krajevni promet.

1. Na ozemlju, označenem v odredbinem § 3. se dobijo lahko dovoljenja, veljavna štirinajst dni: V notranjosti okrajev Šmohor, Špital (južno od Drave) in Beljak (južno od Drave, všteti mesto Beljak); med posameznimi občinami, ki jih mora oblast, ki daje potne liste, natanko določiti in ki leže v sosednih okrajih prej imenovanih treh okrajev; med občinami ena treh okrajev; med občinami okrajnega glavarstva Špital, od katerih leži ena južno, druga pa severno od Drave; med občinami okrajnega glavarstva Beljak, od katerih leži ena južno, druga severno od Drave; ravno tako iz beljaškega mesta v kako drugo občino severno od Drave ali narobe.

2. Po odredbinem § 6 lokalni promet **med sosednimi občinami** okrajev: Šmohor, Špital (južno od Drave), Beljak (južno od Drave, všteti Beljak) ni omejen.

Izkazilni dokument.

Obenem se uvedejo sledeči izkazilni dokumenti:

I. Izkazi identitete za potovanje po železnicah na Koroškem. (Obrazec A, bel močnejši papir.)

Za potovanje z vlaki na progah I. 2 in 3 je potrebna od politične, oziroma policijske oblasti tamošnjega bivališča izdana ali vidirana izkazilna listina. Navadno je v ta namen izpolniti pod obrazcem A uvedeni izkaz identitete za potovanje po železnicah na Koroškem.

Drugi legitimacijski papirji se smejo smatrati kot zadostni izkazilni papirji, če se da iz njih popolnoma ugotoviti identiteta posestnika. Kot taki izkazilni dokumenti pridejo v poštev vsi dokumenti **s fotografijami**, kakor pravilno sestavljeni potni listi, legitimacije za državne ali dvorne uslužbenke, za uslužbenke pri državni ali privatni železnici in njihove svojce. Drugi legitimacijski papirji, kakor orožni listi, poselske knjižice itd., ki nimajo fotografije, morajo imeti navadno pripombo politične ali policijske oblasti: „Veljavno kot izkaz identitete za potovanje po železnicah na Koroškem po § 1 odredbe c. kr. deželnega predsednika na Koroškem z dne 28. junija 1915, dež. zak. št. 29.“

Ti izkazi so trajna izkazilna legitimacija in jih torej po končanem potovanju ni oddati.

II. Dovolilne listine za potovanja z avtomobili po Koroškem. Ta dovoljenja daje politična, oziroma policijska oblast bivališča in morajo biti od pristojne vojaške oblasti vidirana. Vidiranje od vojaške oblasti se doseže potom politične oziroma policijske oblasti.

III. Dovoljenje za posamezna potovanja. (Obrazec C, tanek roza papir.)

Za železniški promet I 3, avtomobilna potovanja v ozemlje, označeno v § 3 odredbe, kakor za splošni promet III 2, 3, 4 je potrebno posebno dovoljenje od politične, oziroma policijske oblasti bivališča, ki se dobi od slučaja do slučaja za

vsako posamezno vožnjo tja in nazaj. Tudi to dovoljenje mora biti od pristojne vojaške oblasti vidirano.

To dovoljenje je veljavno osem dni od dneva izdaja šteto. Po preteku te dobe je to dovoljenje, tudi če se ni rabilo, neveljavno in se mora nanovo dobiti.

V izjemnih slučajih, v slučajih smrti, bolezni i. t. d. morejo taka dovoljenja za posamezno vožnjo, oziroma tja in nazaj dajati občine bivališča, morajo pa biti v tem slučaju od občinskega predstojnika ali njegovega namestnika ob njegovem osebnem jamstvu lastnoročno podpisana, morajo imeti občinski pečat in morajo biti od najbližjega orožniškega postajnega poveljstva vidirana.

Politične oblasti morejo posamezne posebno zaupanja vredne občine poveriti s pravico izdajanja dovoljenj po §§ 3 in 4 odredbe v prenesenem delokrogu, toda le za potovanja v Beljak in nazaj, oziroma od ene postaje ob progi Beljak—Zg. Dravograd do druge postaje na isti progi in le tedaj, če so dana vsa zagotovila zoper vsako zlorabo in le v slučajih, če so res posebne okolnosti glede nujnosti in potrebe potovanja. Tudi v teh slučajih se bo moralo izvršiti vidiranje od najbližjega orožniškega postajnega poveljstva.

IV. Dovoljenja s 14 dnevno veljavo. (Obrazec D, močan, moder papir.)

Ta dovoljenja za pod IV. 1 omejeni krajevni promet se izdajajo na enak način, kakor dovoljenja po obrazcu C. Poveriti občine z izdajanjem tega dovoljenja ne kaže.

V. Legitimacije za službena potovanja. (Obrazec E, bel papir.)

Te legitimacije izdaje službena oblast za službena potovanja uradnikov državnih in civilnih oblasti ter koroškega deželnega odbora. Službeno potujoči uradniki naj imajo razentega izkaz identitete.

Tržne cene v Celovcu

22. julija 1915 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg		80 litrov (biren)		
	od	do	K	v	
	K	v	K	v	
Pšenica					
Rž					
Ječmen					
Oves					
Turščica					
Proso					
Pšeno					
Ajda	64	—	—	32	
Leča					
Fižola rdeča					
Repica (krompir)	16	—	18	—	
Deteljno seme					
Seno, sladko	7	80	9	—	
„ kisló	7	—	8	—	
Slama	4	—	5	—	
Zelnate glave po 100 kosov					
Repa, ena vreča					
Mleko, 1 liter	—	28	—	30	
Smetana, 1 „	—	90	1	10	
Maslo (goveje) 1 kg	3	40	3	80	
Surovo maslo (putar) 1 „	3	80	4	—	
Slanina (špeh), povoj, 1 „	3	60	5	—	
„ „ surova 1 „	3	20	4	—	
Svinjska mast 1 „	3	60	5	—	
Jajca, 1 par	—	20	—	26	
Piščeta, 1 „	3	80	4	80	
Race	—	—	—	—	
Kopuni, 1 par	—	—	—	—	
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	20	3	50	
30 „ „ mehka, 1 „	3	—	3	20	
Ž i v i n a	Počrez	100 kilogramov		Prignalo	Prodalo
		od	do		
		od	do	od	do
		v kronah			
Konji					
Biki					
Voli, pitani					
„ za vožnjo					
Junci	—	—	240	—	1 1
Krave	600	700	194	220	46 32
Telice	420	—	—	—	1 1
Svinje, pitane					
Praseta, plemena	24	150	—	—	230 200
Oves					

100 litrov domače pijače!

osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškate hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 4:50 franko po povzetju. Na 5 takih porcij dam eno porcijo zastoj. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživilja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Janez Grollich,
Engel-drogerija v Brnu št. 638, Moravsko.

Podpirajte sirote in vdove vojakov!

Paramente, cerkvene zastave, društvene zastave, baldahine in vse cerkvene reči priporoča po najnižjih izjemnih cenah

Jožef Neškudla
— specialni zavod za cerkveno umetnost —
Novi Kraljevi Gradec, Češko.

Stari paramenti se poceni popravljajo. Pošiljatve na izbiro brezplačne! Priporočam kot posebno dobro **popolne črne ornate**. Za vso človekoljubno podporo ubogih za-puščenih izrekam svoj odkritosrčni „Bog plačaj!“

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in tudi v bogati opremi, **dobro blago in poceni.**

Plašči za cerkvenika in ministrante, ovratni plaščki in štole zelo ceno.

Šmizete v različnih oblikah od 1 K naprej. **Komplet z ovratnim trakom** od K 2— do K 2:80, kakršen je izdelek.

Bireti v vsakršni obsežnosti po K 3:80, K 4—, K 4:80.

Rožaste svetilke za večno luč za pamentovani stenj.

Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da boste stalen odjemalec

oddelka za paramente, knjigarne in trgovine Jožefovega društva v Celovcu.

Vse blago iz prekuhane, kislino proste in neobtežene svile z barvanimi nitmi.

Slovenski molitveniki, cerkvene muzikalie, tudi Hladnikove.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva ulica št. 7. Pavličeva ulica št. 7.